

Autorské právo se v jednotlivých zemích vyvinulo jakmile vznikla (v důsledku vývoje společnosti) potřeba pro jeho uplatnění. Nejčastěji se setkáváme s názorem, že se tak stalo v období vzniku knihtisku.

Faktem zůstává, že s rozmachem obchodu a ještě dříve než byla zakotvena alespoň minimální ochrana autorů, byla postupně přijímaná ochrana vydavatelů.

Dříve než právo autorské se tedy vyvinulo právo vydavatelské.

V první fázi se jednalo o ochranu vydavatelů na základě privilegií a cechovních předpisů, průlom v ochraně autorského práva pak nastal až se vznikem přirozenoprávní teorie, která souhrn autorských práv vysvětlila pomocí vlastnické teorie, vycházejíc přitom z autorova vlastnictví vlastní osoby¹.

Nejvýznamnějším mezníkem, skutečným a hmatatelným datem vzniku moderního autorského práva je přijetí anglického zákona o právu autorském (copyright) a to 10. dubna 1709. Tento zákon vycházel z vlastnického pojetí autorského práva, s tím, že neuveřejněné dílo je vlastnictvím autora, avšak na rozdíl od vlastnického práva všeobecného vázal jeho vznik na registraci a časově jej omezil.